

Sygn. akt IV KK 467/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący)

SSN Andrzej Stępka (sprawozdawca)

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Małgorzata Gierczak

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Zbigniewa Siejbika,

w sprawie **A. G.**

skazanego z art.119 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 6 grudnia 2018 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego

na niekorzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 21 lutego 2017 r., sygn. akt II K [...],

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego
rozpoznania Sądowi Okręgowemu w K. jako Sądowi I instancji.**

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w W. oskarżył A. G. o to, że w dniu 30 kwietnia 2016 r., w Ś., woj. [...], kierował groźby uszkodzenia ciała wobec P. S. M. z powodu jego przynależności rasowej, to jest, oskarżył go o czyn z art. 119 § 1 k.k. W akcie

oskarżenia prokurator wskazał, że zgodnie z treścią art. 24 § 1 k.p.k. i art. 31 § 1 k.p.k. sprawa podlega rozpoznaniu przez Sąd Rejonowy w W.

Wyrokiem z dnia 21 lutego 2017 r., w sprawie o sygn. akt II K [...], Sąd Rejonowy w W. uznał A. G. za winnego czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia, stanowiącego występki z art. 119 § 1 k.k. - i za to na podstawie art. 119 § 1 k.k., stosując dyspozycję art. 37a k.k. w zw. z art. 34 § 1 i § 1a pkt 1 k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. wymierzył mu karę 10 miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Na mocy art. 34 § 3 k.k. w zw. z art. 72 § 1 pkt 2 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonego do pisemnego przeproszenia pokrzywdzonego w terminie 1 miesiąca od daty uprawomocnienia się orzeczenia.

Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 1 marca 2017 r. bez postępowania odwoławczego, gdyż żadna ze stron go nie zaskarżyła.

W dniu 13 listopada 2017 r. Minister Sprawiedliwości - Prokurator Generalny wniósł na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. kasację od tego wyroku. Na podstawie art. 523 § 1 k.p.k. oraz art. 526 § 1 k.p.k. i art. 537 § 1 i 2 k.p.k. zarzucił rażące naruszenie przepisu prawa procesowego, a mianowicie art. 25 § 1 pkt 2 k.p.k., stanowiące bezwzględną przesłankę procesową z art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k. w postaci orzekania przez sąd niższego rzędu w sprawie należącej do właściwości sądu wyższego rzędu, polegające na wydaniu przez Sąd Rejonowy w W. wyroku skazującego A.G. za popełnienie występkę z art. 119 § 1 k.k., mimo, iż zgodnie ze wskazanym przepisem prawa procesowego, do orzekania o ten występki określony w rozdziale XVI Kodeksu karnego, właściwym w pierwszej instancji był sąd wyższego rzędu, to jest, Sąd Okręgowy w K.

W konkluzji Minister Sprawiedliwości - Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w K., jako Sądowi właściwemu rzeczowo i miejscowo.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego była zasadna i należało ją uwzględnić. Słusznie wskazuje skarżący, że wyrok Sądu Rejonowego w W. zapadł z rażącym naruszeniem art. 25 § 1 pkt 2 k.p.k. Z treści tego przepisu wynika jednoznacznie, że w sprawach o występkę określone w rozdziale XVI

Kodeksu karnego – a do nich należy występki z art. 119 § 1 k.k. – w pierwszej instancji orzeka sąd okręgowy. Skoro zaś w niniejszej sprawie orzekł Sąd Rejonowy, nastąpiło to z rażącym naruszeniem prawa, które stanowiło bezwzględną przesłankę procesową z art. 439 § 1 pkt 4 k.p.k.

W uzasadnieniu kasacji zawarto też uwagi odnośnie do kary możliwej do wymierzenia wobec oskarżonego po przeprowadzeniu ponownego postępowania. Sąd Najwyższy uznał, iż wypowiedzenie się w tej materii na obecnym etapie postępowania byłoby przedwczesne i niecelowe. Sąd pierwszej instancji winien przeprowadzić postępowanie dowodowe i dopiero po ewentualnym przyjęciu, że A.G. jest sprawcą zarzuconego mu czynu i ponosi w tym zakresie winę, poczyni ustalenia w zakresie możliwej do wymierzenia kary, z uwzględnieniem wszystkich ustawowych przesłanek.

W rezultacie, doprowadziło to do sytuacji, w której zapadł prawomocny wyrok obarczony wskazanym w zarzucie niniejszej kasacji uchybieniem. W tej sytuacji należało wniesioną kasację uwzględnić w całości. Z tego powodu Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w W. i przekazał sprawę do ponownego merytorycznego rozpoznania sądowi właściwemu miejscowo i rzeczowo, to jest, Sądowi Okręgowemu w K.